

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput XLVII. De Hospitalario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Eundo per Monasterium ad exequenda vi
 muneris ei injuncta mandata, si quidpiam rei
 sacrae animo non ruminet, intertùs in orationi-
 bus jaculatoriis hac se ratione exercebit: “ Lau-
 “ dabilem, anima mea, à Patribus nostris in
 “ Religione constitutum ordinem servemus.
 “ Absque merito obedientiae omninò nihil
 “ hïc fiat. Toto animo cupio, ut Patres
 “ ac Fratres mei quiete gaudeant in sua
 “ solitudine, interea dum ego, ut minimus, ,
 “ ipsorum servus, nunciis ac mandatis ipsorum
 “ ultro citroque perferendis me impendam.

Claudendo januam. “ O felix janua sive
 “ porta, quæ à mundo nos separando inno-
 “ centiam nobis nostram conservas. Tu reve-
 “ rà è portis es Sion, quas diligit Dominus super
 “ omnia tabernacula Jacob.

Aut etiam. Nunquid hæc janua occlusa in-
 signiter mihi exhibet speciem interiorum cor-
 dis ædium, quæ prophanis ac mundanis qui-
 busvis rebus semper clausæ sint oportet? Cor-
 dis januæ sensus sunt, quos omni studio clau-
 dere, neque nisi rebus piis ac sacris patefacere
 debeo. Aditus ergo malarum rerum speciebus
 in perpetuum sit interdictus.

CAPUT XLVII.

De Hospitalario.

T Anti coram Domino nostro Christo Jesu
 res meriti est benignè accipere hospites,
 sibimet ut exhibitam existimet, quam illis
 adhibemus, benevolentiam ac liberalitatem,

Mm 3

sicque

*Matt. 25.
34.35.*

litque id è potissimis charitatis operibus, quibus in die Judicii in præmium æternam retribuet felicitatem. *Hospes eram & collegistis me. Venite possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.*

Quale gaudium erit charitatis ac benignitatis studio Hospitalario in illa postrema tristissima die audire has longè faustissimas voces: Atque econtrariò quo animi dolore afficientur illi, quibus Dominus noster exprobrabit, quod ipsum vel nullâ omninò ratione, vel invitè hospitio exceperint, aut denique quod nulla ipsi charitatis officia exhibuerint? *Hospes eram & non collegistis me. Amen dico vobis: quamdiu non fecistis uni de minoribus meis, nec mihi fecistis.*

*ibid. v. 43.
45.*

Cogitatio ista, qua nimirùm in persona Hospitum Dominum nostrum consideramus, omnem ultra modum extollit hospitalitatem. Etenim quanto honori est, ipsum hospitiò excipere Christum Jesum? Illis invidemus, quibus felicitatis id obtigit, illum ut tecto accipere potuerint, cum adhuc mortalem hanc ageret vitam: at eodem merito potentur, eodemque in extremo die judicii afficientur honore, qui in Hospitibus ipsum exceperint. Illis etenim ipse dicet: *Quamdiu fecistis uni ex his Fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Satis igitur esse non videtur, ut hospites venturos expectemus, quin potiùs illos ire quæsum, prævenire, invitare, imò, apud nos ut diverterent, compellere deberemus.

v. 40.

Sæpè Dominus noster sanctis istius virtutis studiosis de sua, sub specie pauperis peregrini, præ-

præsentia gratificatus fuit ; prout legitur de sancto Gregorio Magno , in quem hanc singularem contulit gratiam, ac nocte sequenti apparuit illi dicens : haftenus in membris meis, at heri in propria me recepisti persona. Unde S. Ambrosius ait : *Quis scit an & tu cum suscipis hospitem, suscipias Christum?* E quo cum D. Augustino hanc elicimus consequentiam : *Nolite ergo negligere peregrinos, ne fortè quem non excepistis, sit ipse Christus.* Serm. 65. de Temp.

Directio.

“ Lubentissimo animo, Domine, accipio
 “ obedientiam & curam Hospitibus inservien-
 “ di mihi demandatam. Illis ea ministrare ra-
 “ tione cõnitatur, qua ipsi tibi ministrarem, quia
 “ in illis te ut considerem & attendam ipse vo-
 “ luisti. Hanc mihi, oro te, gratiam concede,
 “ ut in tua me semper contineam præsentia,
 “ caveam omnem à disciplina defectionem,
 “ hocque munere conveniente cum dexteri-
 “ tate ac bona ædificatione defungar. Hanc
 “ & tu mihi gratiam obtine sacratissima Vir-
 “ go.

Charitas, diligentia ac modestia omnem interiore[m] exterioris occupationis istius spiritum constituunt.

Charitas id efficiet, ut in gratiam hospitem omni consolatione, quam percipere posset ex solitudine, libentissimè sese privet Hospitalarius, neque ulli parcat labori, sed fastidium, molestiam atque animi omnem, suboriri quandoque qui posset, superabit angorem. Denique

æquo animo tolerabit omnes defectus, si quos fortassis sive in Hospitibus, sive in munerum domesticorum administris deprehenderit, cavebitque, ne de illis temerarium ferat iudicium, omnesque comprimet & coërcebit cogitationes despectus, motus acerbitatis, querimoniarum, ac murmurationum, si quibus imperitus fortè fuerit. Id quod commendat Princeps **1. Pet. 4. 9.** Apostolorum, ubi ait: *Hospitales invicem sine murmuratione.* Superiori tamen fideliter ac sincerè aperiet, in officio suo quidquid evenit.

Diligentia filia est charitativæ dilectionis, etenim *diligentia dicitur à diligendo.* In istis illa consistit 1. ut conclavia nitida semper servet ac munda, ut statim in illis absque ullo Hospites excipi possint obstaculo. 2. Ut ad explendum ministerium suum quantocyus se conferat, ubi monitus fuerit ac vocatus. 3. Ut Hospitibus sanctâ quadam cum lætitiâ ministraret, quin tamen de modestia ac Dei præsentia quidquam remittat. 4. Ne diutius quò in officinis Dispensatoriæ vel Culinæ aut alibi detineri se sinat. 5. Ut improvisum à tempore occupari se non permittat, quin potius ipsum prævertat, ut horâ constitutâ sint omnia parata. 6. Ut sæpius exactè legat ea, quæ circa sui muneris administrationem scripta sunt, ut illis omninò se conformet.

Modestia specialiter in istis relucebit 1. Ut pauca, nec nisi rogatus, loquatur. 2. Ut cum Hospitibus nimia ipsi familiaritas ne intercedat. 3. Ne sit curiosus in, au tiendis, aut sciendis de sæculo, vel etiam de aliis Monasteriis

riis rumoribus. 4. Ut se cohibeat, ne facile aut leviter risum edat, ubi quid coram illo recenseretur, quod ipsum movere queat. 5. Ne quid eorum, quæ in Hospitio vidit vel audivit, ad alios Monasterii Fratres deferat, nisi hujusmodi sit, illos ædificare ut queat.

*Interiores virtutum actus, in exercitio
Hospitalitatis qui reperiuntur.*

1. *Fidei.* " Hospitibus servio, at Dominus noster est, qui servitium recipit. Video homines, at in illis Christus Jesus delitescit. Illi charitatis obsequia à nobis accipiunt, at Dominus noster est, qui beneficio illis collato se obstrictum profiteri non dedignatur.

2. *Spei.* " Ad unum alterumve diem illos, Domine, qui ad nos veniunt, & sub tuo id nomine poscunt, hospitio excipimus. Verùm in præmium tu nobis æternum in Paradiso cœlesti præbebis hospitium.

3. *Fraternæ charitatis.* " Quàm bonum & quàm jucundum est, Domine, invicem dilectionis exhibere indicia ! Quantum vis bonos hosce Religiosos non cognoscam, aut ullâ ratione cognoscerem, satis est, esse famulos, domesticos & amicos tuos, ad illos honorandos ac diligendos ut permovear. Nunquid ipse tu, Domine, dixisti : *In hoc Ioan 13. cognoscent omnes, quia mei estis discipuli, si dilectionem habueritis ad invicem.* 35.

Pf. 138.
17.

4. *Honorifica hospitem existimationis.* *Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus.* Illis dum inservio, meritorum ipso-
rum particeps esse desidero. Ubi te pro suis,
benefactoribus oraverint, fore spero, Do-
mine, divina Majestas tua mei ut memi-
nerit. ,,

5. *Diligentia.* Eamus, anima mea, nos-
que cum gaudio impendamus, ut istos Dei
fervos quibus possumus afficiamus benefi-
ciis. Omnem à nobis procul abigamus,
animi angorem aut fastidium, nisi merito
orbari omni velimus. Prò quàm benè tem-
pus impenditur, ubi unicâ horulâ æternita-
tem promeremur! Venite amici Dei, cives
Apostolorum, magni Regis domestici, de
manibus servulorum vestrorum minimi le-
vamenta accipite, quibus ad reparandas iti-
neris laboribus detritas vires indigetis. Pe-
des vestros abluam, bellè atque accommo-
datè lectos componam. Venite, & ego vo-
bis optima quæ potero alimenta ministrabo. ,,

Matt. 11.
28.

Venite & ego vesciam vos. ,,

Pf. 36. 16.

Gen. 33. 11

6. *Illis Religiosa congruenter paupertati mi-
nistrando. Melius est modicum iusto, super
diuitias peccatorum multas. Suscipite benedi-
ctionem, quam attuli vobis & quam donavit
mihi Dominus, tribuens omnia.*

7. *Boni Exempli.* Quod si garrulitate aut
dissolutione meâ his Dei ministris offendicu-
lo forem, in animis eorum amantissimam
matrem meam Religionem probro affice-
rem, illis quoque displicerem, multoque
majori molestiæ essem, si coram illis meam
prode-

“pre
“cat
“ap

D
quan
men
pern
tuit,
sibii
eran
uni
stis.
la cl
erit
diu

I
con
app
for
ben
ipse
In
fir
do
pu
Ve
nu
vi

“proderem immodestiam atque immortifi-
 “cationem, quàm si ingrati saporis illis cibos
 “apponerem.

CAPUT XLIIX.

De Infirmario.

DEVotione & charitate servire infirmis ex
 operibus Christianæ fidei ac Religionis
 quam maximè meritoriis est. Eò nos incita-
 mento plusquam humano Dominus noster ut
 permoveat, ipse se ægrotorum in locum substi-
 tuit, ubi illis exhibita obsequia quasi præstita
 sibi ipsi abs se habenda esse asseruit. *Infirmus*
eram & visitastis me. Quamdiu enim fecistis
uni ex his Fratribus meis minimis, mihi feci-
stis. Quod si ipse se devinctum agnoscat lo-
 la charitativa visitatione impensa infirmo, quid
 erit de illo, qui integra hebdomada aut mente
 diu noctuque ipsi adfuerit.

*Matt. 25.
 36.40.*

In die Judicii, quando & justissimi terrore
 contremiscent, charitatis studiosi Infirmary
 apparebunt securi: & Christus Jesus, qui adeò
 formidabilis erit aliis, istis omnem exhibebit
 benevolentiam, verbisque dulcedine plenis
 ipsos affabitur dicens: *Obstrictus sum vobis.*
In persona ipse mea accepi, qua meis fecistis in-
firmis. In meis vos arumnis mihi adfuitis,
dolores meos mitigastis, plagas & vulnera mea
purgastis, in sui mea potum mihi pr. buistis.
Venite, possidete Regnum Patris mei in eter-
num. Sanè si vel modica fides adsit, omninò
 videtur esse debere æmulatio in Monasterio,
 quis